

החברותא

החברותא בטען פנימי לחברים גליון מס 564 בס"ד ערש"ק פר' כי תבוא ט"ז אלול תשע"ז

פנינים יקרים ימי הרחמים והרצון - אלול

והנה חודש אלול הוא חודש החשבון על שנה העברה וחודש ההכנה לשנה הבאה. ויש לומר אשר לכן נרמזו בשמו של חודש זה עקרי סוגי עבודת האדם אשר בהם צריכים להיות החרטה והתיקון על העבר וקבלה טובה על להבא. וכמאמר חז"ל אלול ר"ת אנה לידו ושמתי לך ענין ערי מקלט קו התורה כי דברי תורה קולטין הן. אלול ר"ת אני לדודי ודודי לי קו העבודה היא התפלה. אלול ר"ת איש לרעהו ומתנות לאביונים קו דגמילות חסדים. אלול ר"ת (ומל' ה' אלקיך) את לבבך ואת לבב (זרעך) ענין התשובה, וכו'.

(מתוך מכתב האדמו"ר מלובביץ זיע"א)

המעבר החד בין חדשי השנה לחודש אלול שבמשך כל השנה קיימים הרבה מחיצות מבדילות והכניסה רק לראוים. משא"כ בחודש אלול כדי עייל ובא יום הראשון לירח אלול נפתחים בבת אחת כל השערים שערי הרחמים והרצון. אולם אין לבא אל המלך בלבוש שק. וכמו שמכין עצמו בחודש אלול כך זוכה לבא לימי אורי וישעי ר"ה ויוהכ"פ...

חודש אלול נקראים ימי רצון, והטעם כי מיום שחטא אדה"ר ונמשך אחר עין הדעת טוב ורע יש בכל אדם מציאות טוב ורע ועל פי רוב הרע מתגבר כי נדמה לאדם שזה הוא הטוב. אבל בעת שמתעורר הרצון העליון לעורר נפשות ישראל לתשובה, אז מכיר היטב בטוב האמיתי ומכיר ומתחרט ושב על הרע, ועי"ז ממשיך את הרצון העליון ותשובה נתקבלה.

חודש תשרי נקרא ירח איתנים על שם שתקיף במצוות. שופר יוה"כ סוכה לולב ועוד. לכן ניתנה לנו מתנה טובה הימים הקדושים של ימי אלול הנקראים ימי רצון. וידוע שאין טעם ברצון אלא לעשות את ההשתדלות כפי יכולתנו והקב"ה יכין לבבנו לכוונה הרצויה.

חודש אלול חודש החשבון והתשובה על כל השנה כולה כדאיתא בכתבי האריז"ל בפירוש הכתוב ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים שקאי על חודש אלול.

יהא רעוא קמיה דתשרי וכו' (ומר האריז"ל) אאמו"ר זצ"ל פירש ואמר הן אמת כאשר מגיע חודש תשרי יתעוררו כל ישראל בהתלהבות קודש ורצון לפני ה' בכ"ז העיקר שלא להמתין עד בוא חודש תשרי אלא יהא רעוא לעורר את הרצון לעבודתו יתב"ש קמיה דתשרי עוד לפני חודש תשרי והוא בחודש אלול.

(ישא ברכה לאדמו"ר ממודוין)

חודש אלול מיוחד לתשובה מזלו בתולה דע"י התשובה נעשים כבריה חדשה וכאלו לא שלט עליהם יצה"ר. (בני יששכר)

לדעת החכמים אמר אלף החכמים ואלף ביא ישראל

גמלה שנה וקלאוניה, גמל שנה וזכאניה

שנה טובה ולחורנה

גמלה וגמלה טובה

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

האשק שיחת הרא"ש ז"ע"א תשעה באב תשל"א ה'אבא לזכרם ע"י א.א.

ובית שני, וכולם בכו בחטא המרגלים, גם אלו שלא היו אז בבחינת גוף, לכן כל הניצוצות צריכים לבנות את הבית השלישי ע"י התפילות. וזה לא יכול להיות אם לא יהיה שבת אחים גם יחד. שנאהב יהודי, ולא נדבר לשון הרע אחד על השני, ולא נדבר רכילות, ולא יהיה לנו שנאת חנים.

כאשר נגיע לשלימות הזו אזי כמו שכאשר הרשע פוגם את שורש החטא שלו הוא נעשה רשע מושלם בכל הענפים, כך להיפך הצדיק כשהוא מתקן את שורש החטא שלו הוא מתקן את "אין מתום בבשרי מפני זעמד" ומגיע להיות צדיק שלם. זהו היא העבודה של הצדיק - ללקט את כל הניצוצות, ולהפוך מיגון לשמחה. לקיים את "עבדו את ה' בשמחה". אי אפשר להגיע לשלימות הקדושה רק ע"י שמחה. העצבות מביאה לחטאים הכי גדולים.

אנו צריכים לבקש מהרבש"ע שיזכה אותנו היום בלילה שהתפילות שלנו יהיו באחדות, ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם. שנזכה שיתלכדו כל הניצוצות ובל ידח ממנו נדח, אפילו אותם הנדחים שנדחו זה אלפי שנים שאי אפשר בכלל למצוא אותם, ואפילו הצדיק אמת לא יכול למצוא אותם, רק "למעני למעני אעשה" כמו שאנו מבקשים "למענך עשה ולא לנו ראה עמידתנו דלים וריקים". אמת, אי אפשר להגיע לשם, אבל בזכות הצדיק אמת שהביא את הרבש"ע לשם ועשה אותו מפורסם אפילו במקומות כאלו שהצדיק לא יכול להוציא משם - יהיה להם פדיון. ואז כולם יראו איך "ועלו מושיעים בהר

את הבית השלישי הרבש"ע יוריד מן השמים בנוי מאש, מהיכן יש למעלה את האש הזו? האש הזו היא מהתפילות של האנוש. אנו צריכים להתפלל, התפילות הללו פורחות לעילא, ומהתפילות שאנו מתפללים כל השנים הרבש"ע בונה את נווהו. מהתפילות של כל אחד ואחד, לא רק של הצדיקים הגדולים. האש הזו צריכה להגיע מכל ניצוץ וניצוץ שנמצא בעולם הזה, שהם הנשמות של קודשא בריך הוא, שבל ידח ממנו נדח. ועל כן אנו צריכים להתאחד בתפילה ע"מ להתפלל עם העבריינים. אנו העבריינים ולכן אנו צריכים להתפלל יחד. יש חושבים שלהתפלל עם העבריינים הכוונה שהם יתפללו עם מישוהו אחר. הוא העברייני. ולא כן, אני הוא העברייני. אין מתום בבשרי מפני זעמד. אנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם. ואנכי עפר ואפר. ונחנו מה. לא ההוא. הצרה היא שכל הנגעים אדם רואה חוץ מנגעי עצמו, את זה הוא לא רואה. והתכלית היא שגם כאשר הוא רואה חסרון אצל השני לא יראה בזה את החסרון של זולתו, רק יבין שהרבש"ע מעורר אותו בזה להכיר את החסרון שלו עצמו, ובאמצעות החיסרון שלו הוא יתבטל לרבש"ע, ויהיה מלא כל הארץ כבודו.

אם אנו נהיה מאוחדים, ונתפלל עם העבריינים, נזכה שכל הניצוצות שפגמנו בכל הדורות יתלכדו, ובל ידח ממנו נדח, וכל התפילות שאנו מתפללים כל השנה יתעלו ומהם הרבש"ע יבנה את נווהו. כי בהיות שכל הנשמות יש להם חלק בחורבן בית ראשון

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמ' קודם

כעס הרבש"ע מביא לו כעס בבית ובעבודה, וכל היום הוא בזעף וחרון אף, בגלל שהרבש"ע רוצה שידבק בו כל היום עם אש של התלהבות, ולכן סיבת כל הסיבות שולח לו סיבה של כעס.

כאשר כל אחד עם המידה הרעה שלו יתאחד, יהיה שבת אחים גם יחד, נגיע בחזרה לבחינת "אדם", למדריגה שלפני חטא עץ הדעת שכל הכלים היו שלמים, אז יתלקטו כל הניצוצות, ויקבץ נדחינו מארבע כנפות הארץ, והבית השלישי שנעשה מהתפילות שלנו יהיה שלם.

יה"ר שנזכה במהרה בימינו שהרבש"ע ילקט את כל הניצוצות, ויוריד את הבית השלישי וישכון עמנו, ויחדש ימינו כקדם.

ציון לשפוט את הר עשיו", דהיינו הקב"ה עם כל החיילים שלו שפרסמו אותו במקומות הללו, והוא יתגלה לפנינו עם נווהו שנבנה מהתפילות שלנו.

לכל זה נוכל לזכות כאשר נתחיל מעכשיו להתאחד, ולא יהיה שנאת חנם, והכעס שהרבש"ע שולח לנו יהיה כדי שבאמצעותו נפרסם אותו לא יהיה כעס על החבר. ואם כבר נהיה מזה כעס על החבר שלא תתפתח מזה שנאה, שנחכה רק לשמוע את הנפילה שלו. מתי כבר נוכל לקבור אותו. וכמו כן בגניבה, וברציחה, ובניאוף, את האהבה הזו נהפוך לאהבת הבורא. הרבש"ע שולח לאדם מידה רעה על מנת שישגיח להגיע ממנה אל התכלית שעיי"ז יתדבק ברבש"ע, ואם הוא

המשך פציצים יקרים

ויתורו את ארץ כנען (במדבר יג, ב) תרגומו ויאללון, וכן מרגלים (יהושע ב, א) תרגומו מאללון. מכאן שהלשון אלול יסודו מהתרגום על יתורו-מרגלים מכאן שחודש זה צריך כל אדם לבקר ולחקור על כל מעשיו שעה בכל השנה.

איתא בספה"ק שבין המצרים מכינים את הכ"ב ימים דמועדי תשרי. ואחר ת"ב ז' דנחמתא עד ר"ה. חזינן דהאבלות על החורבן הכנה לתשובה ובצום גדליהו נפגשים יחד האבלות עם עצם התשובה. (אוסרי לגפן)

בהגיע תור חצי חודש אלול תחילת כיסוי הלבנה בה הלבנה הולכת ומתכסית עד אחר ר"ה מתפלץ ליבו מפחד יום הדין (וכמאחז"ל ר"ה ח) בכסה ליום חגיגנו איזה חג שהחודש מתכסה בו וכו'. (מרבה חיים בשם הבית אהרן מקרלין)

כי אש יצאה מחשבון (במדבר כא, כח) אמרו בגמ' (ב"ב ע"ה) תצא אש ממחשבין. הכוונה בזה כשעושים חשבון נפש צריך שתצא אש ותלחך סביבותיו.

בכל פרשת קרבנות המועדים המובא בפרשת פנחס מצינו כתוב בהם "והקרבתם" עולה ואילו בקרבן ראש השנה כתוב "ועשיתם" עולה להורות שבר"ה צריך כל אדם לראות שיהא מוכן למסור את עצמו כליל להשי"ת כקרבן עולה. ובזה יתבאר מה שמובא בספה"ק על ימי הרצון של חודש אלול שהם הארבעים יום בהם עלה משה רבנו ע"ה למרום לקבל לוחות שניות שתכלית כל ההכנה של ימי חודש אלול הוא כדי להגיע לבחינת ועשיתם עולה. כך שימי הרצון כולו קודש לה' בלא שום זיהומא ומחיצה מבדלת כראוי. (מרבה חיים להרה"צ ר"ח ברים זצ"ל)

איתא בילקוט שמעוני (ח"א תשס"ה) שמלחמת סיחון ועוג היה באלול וממילא גם ענין בלק ובלעם היה באלול. בלק קרא לבלעם לקללם דחשב שיהיה נזכר חטא אדה"ר ויעורר חמה, אבל הקב"ה לא כעס, מאז הושם לחק שהקב"ה אינו כועס בימים אלו ע"י שופר שנהפך לרחמים. (אוסרי לגפן)

כדלים וכרשים דפקנו דלתיך (פליחות) דהנה החדשים הקודמים תמוז אב נקראים דלים ורשים (עד כי ירחמם השי"ת במהרה) ובהגיע חודש אלול הנה תצטרף התשובה אל הדל ומתהווה דלת פתוחה לשבים על כן הוא ימי רצון. ומפורש בפסוק ארוממך ה' כי דילתני ולא שמחת אויבי לי... (בני יששכר) **מצינו** בספד"ק שהקשה איך הקב"ה מקבל תשובה על חטא אנושי הרי מתחילה היה נראה ובחטאו נדחה וקיי"ל נראה ונדחה אינו חוזר ונראה א"כ איך חוזר ומקבל תשובה ממנו להיות חוזר ונראה? ומשני בעלי חיים שאני, אף שסוף כל אדם למות אמנם מאחר ועתיד האדם לעמוד בתחיה לעוה"ב לפיכך מיתתו אינו נחשב לכלום.

אם פגע לך מנוול זה משכחו לבית המדרש וכו' (סוכה נב) רמזו לג' מיני עבירה. כנגד עבירה מחסרון ידיעה אמרו משכחו לבית המדרש, ואם לא הועיל נמצא שאינו מחסרון ידיעה רק מגאווה וכבוד לכן יקרא קריאת שמע קבלת עומ"ש דהיא מבטלת הגאווה. ואם גם זה לא הועיל אולי הוא מהחמדה (טבע החום להוליד החמדה) לכן יזכיר לו יום המיתה. נמצא שבג' דברים אלה ינצל מרוב העבירות. (יערות דבש) **איתא** בגמ' (קדושין ז) לעולם יראה אדם את עצמו [ואת כל העולם] חציו זכאי וחציו חייב עשה מצוה אחת אשריו שהכריע את עצמו [ואת כל העולם כולו] לכף זכות וכו'... והנה להחזיק עצמו איש ישראל שעשה מצוה אחת בשלימות זה קשה מאד אמנם כשמחזיק את העולם למחצה זכויות ההכרעה יותר קלה כי אינו צריך אלא להכרעה...

כשבא לשאול חכם בדיני איסור והיתר והחכם מטריף או אוסר לא יצפצף נגדו כלל. ואילו אם ידון בין אדם לחבירו ויחייבוהו עשרה זהובים כמה ישמור איבה לדיין. כי באמת אין מקפיד על ממון שהולך כביכול לממון. אלא כשמגיע הדבר לחבירו אז קנאתו גדולה עד שקשה לו לשמוע לדיין. הרי שעיקר התשובה בקבלת הדין בין אדם לחבירו...

בתפלת מנחה של ערב ר"ה כשהחמה מתקרבת לשקיעתה עדיין עומדים ומתפללים ברך עלינו וכו' את השנה הזאת וכו' לטובה. מה נשאר עוד מהשנה הזאת רק דקות ספורות ובכ"ז מתפללים כך. מכאן ערכו של כל רגע ורגע כי בכל רגע אפשר לתקן כאלו כל השנה. (ר"א מקרלין)

ראש השנה נקרא בזהר יומא דצלותא ומתעלין כל התפלות אפילו מהפחותים, וזה הרמז ספרי חיים ומתים שאף התפלות המתות ג"כ יכולים להחיות, וכן הגיד אאז"ל שבר"ה מתעלין התפלות אפילו שלא לשמה. (אדמו"ר בית ישראל מגור)

באין מליץ יושר וכו' אבינו אב הרחמן לבלתי ירח ממנו נדח הכין ותיקן תשובה לכל החוטאים והמורדים, והוא ע"י עשיית מצוות בכוונות גדולות שלא ע"מ לקבל פרס לא לעוה"ז ולא לעוה"ב רק יתכוון לעשות נחת רוח ליוצרו. ואז מועיל התקון נגד כל מעשה פשע וכו'. וזה נקרא בחינת "אין" שאינו רוצה עבור עבודתו לא שכר גופו ולא שכר נשמתו... וממילא יתהפך אותיות 'פשע' ל'שפע' דהיינו שיבא על ידו שפע ברכה רצון ונדבה והבן כי עמוק הוא. (עבודת ישראל)

בעיו"כ נצמיינו לאכול ולשתות. דו תשובת המשקל שיהיה לפניו אותו דבר גשמי ואעפ"כ ימנע מכל דבר איסור. השוה לנאמר ביומא פ"ו היכי דמי בע"ת באותו מקום וכו' וד"ל. (יערות דבש)

יו"ל ע"י מערכת החברותא רח' עדני 3 ירושלים

02 - 5829688 פקס: 02 - 5325477

ת.ד. 5080 ירושלים 91050

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

